

نشریه آفات و بیماریهای گیاهی

جلد ۵۴ ، شماره های ۲ و ۱ ، بهمن ۱۳۶۵

نگارش : نصرالله منوچهری، محمد کرباسچی^۱ و فریدون فیلسوف^۲

بررسی عوامل موجد کلروز آهن درختان میوه در اصفهان^۳

چکیده

کلروز یازردی برگ ناشی از کمبود آهن یکی از بیماریهای فیزیولوژیک گیاهان بشمار می آید. علت این زردی کم شدن یا غیر فعال شدن عنصر آهن در گیاه می باشد. این بیماری که باعث ضعف گیاه می شود آنرا در مقابل حمله آفات و بیماریهای دیگر نیز حساس می نماید .

این بیماری در باغات میوه بخصوص باغات به اصفهان که دارای خاکهای آهکی و آب و هوای مناطق خشک و نیمه خشک است بشدت مشاهده میگردد و هر ساله باعث کف برنمودن باغات و تبدیل آنها به زراعت های یکساله می شود. گاهی خسارات ناشی از کلروز آهن درختان میوه دانه دار در اصفهان بقدری زیاد است که میزان خسارات کل آفات و بیماریهای دیگر را تحت الشعاع قرار میدهد . چنانچه کلروفیل کل موجود در برگ را بعنوان معیار چگونگی پیشرفت بیماری کلروز در نظر بگیریم نتایج حاصل از اجرای این طرح نشان دهنده تراکم مواد غذایی در برگ درختان کلروزه و همبستگی بین کلروفیل کل و میزان فسفر، ازت و منگنز موجود در برگ و عدم همبستگی بین آهن کل و کلروفیل در برگ می باشد.

گرچه در کل مسائلی نظیر بیکربنات آب آبیاری، آهکی بردن خاک و قلیائیت آن، تهویه

۱- نصرالله منوچهری (شیمیست) و مهندس محمد کرباسچی، صندوق پستی ۶۴، اداره آب و خاک، اصفهان.

۲- دکتر فریدون فیلسوف، صندوق پستی ۴۱۹، آزمایشگاه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، اصفهان.

۳- این مقاله در تاریخ ۱۳/۱۲/۱۳۶۴ به هیئت تحریریه رسید.

و مواد آلی مجموعاً در ایجاد این بیماری نقش موثری دارند لیکن هریک به تنهایی همبستگی خاصی با میزان کلروفیل برگ نشان نمی دهد.

مقدمه

برای اولین بار E. Gris در سال ۱۸۴۳ در فرانسه دریافت که چنانچه سولفات آهن از طریق ریشه و یا برگ در اختیار گیاه مبتلا به کلروز قرار گیرد باعث سبز شدن مجدد برگها میگردد. سپس J. P. Benneth در سال ۱۹۳۱ روش تزریق سولفات آهن را به تنه درختان بیمار جهت معالجه کلروز پیشنهاد نمود.

در ایران نیز از زمانهای پیش با این بیماری آشنا بوده و برای مبارزه با آن از کوبیدن سیخ آهن به درخت و یا مالیدن گل اخی (گل سرخ) به تنه درخت تاحدودی آنرا درمان می کرده اند. ولی برای اولین بار در سال ۱۹۵۷ بیماری زردی درختان به در نجف آباد اصفهان توسط وینو بورژن و متوجهی مشاهده و گزارش گردیده و علت آن نیز کمبود آهن در گیاه ذکر شده است (بهداد، ۱۹۷۹).

حدود چهل درصد از اراضی مزروعی جهان حاوی درصد های مختلفی از آهک میباشند (Vose & Wallace, 1981).

چنانچه مقدار آهک بیشتر از یک درصد خاک باشد احتمال ایجاد کلروز در گونه های بخصوصی از گیاهان وجود دارد. کلروز ایجاد شده در اثر آهک را (Lime - induced chlorosis) مینامند. کلروز بوجود آمده توسط آهک در گیاهان چند ساله در طول سالیان متمادی گسترش یافته و سپس به قسمتهای مسن تر گیاه میرسد. در حالیکه در گیاهان یکساله این پدیده در برگهای جوان شدیدتر بوقوع می پیوندد و ممکن است قسمتی از گیاه یا تمامی آنرا فرا گیرد (Benneth, 1931). گیاهانیکه به کلروز آهکی واکنش بیشتری نشان میدهند بترتیب عبارتند از درختان به، سیب، گلابی، هلو، آلبالو، گیلان، آلو، آلوچه، موودرختان غیر مثمر مانند چنار، اقاقیا، کبوده، (تبریزی) و بالاخره بسیاری از بوته ها و گل های زینتی. درختان میوه دانه دار و روی پایه بادام هندی کمتر کلروز نشان میدهند و یا اصلاً نشان نمیدهند بنابراین کمبود آهن در گیاه منشاء ژنتیکی هم دارد.

بهر حال، نشانه این بیماری زرد شدن پهنک برگ و سبز ماندن رگبرگ های اصلی و فرعی است که ابتدا در برگ های جوان روی سرشاخه ها ظاهر میشود (Vose & Wallace, 1931) و در حالت پیشرفته پهنک برگ متمایل برنگ سفید، رگبرگ های اصلی سبز و سوختگی در حاشیه برگ به چشم میخورد. در این حالت رشد گیاه متوقف شده و باریزش برگها، شاخه ها خشک و گیاه با سرگ زود رس مواجه میگردد. مصرف کلات آهن مناسب با شرایط خاک اصفهان برای باغداران (بعلت گزاف بودن قیمت کلات) اقتصادی نیست و به همین جهت هر ساله تعدادی از باغها بواسطه

شدت کلروز کف برشده و تبدیل به زراعت‌های یکساله میگردند. هدف از این مقاله بررسی عوامل طبیعی موجد کلروز در آب و خاک و یافتن روابط بین شدت کلروز و عناصر موجود در برگ میباشد.

وسائل و روش بررسی

۱- انتخاب باغهای به مورد آزمایش

بعد از بازدیدهای مکرر از باغهای مختلف به استان اصفهان تعداد ۵۱ باغ در سه نقطه متفاوت از نظر بافت خاک شامل: الف - برخوار (شمال اصفهان) دارای خاک رسی تکامل یافته، ب- ماربین (غرب اصفهان) دارای خاک نسبتاً سبک وج - قهاب (شرق اصفهان) دارای خاک تکامل یافته و نسبتاً سنگین انتخاب و در هر یک از این مناطق حالات سه گانه شدت کلروز روی درختان به مشخص و بدینگونه ۱۷ قطعه تمام کلروز (درختان بدون میوه و برگها کاملاً زرد با حاشیه سوخته)، ۱۷ قطعه نیمه کلروز (درختان کم میوه و برگهای سبز کم رنگ متمایل به زرد) و ۱۷ قطعه سالم (درختان سالم و میوه دار با برگهای کاملاً سبز) تفکیک گردیدند.

سن درختان به بین ۸ تا ۱۰ سال و هر تکرار شامل ۱۰ اصله درخت انتخاب گردید، سپس خاک، آب آبیاری و برگ درختان مورد تجزیه و در مدت سه سال متوالی (۱۳۵۹ لغایت ۱۳۶۱) آزمایشات مختلف انجام شد. با اندازه گیری کلروفیل کل در برگ درختان به شدت کلروز و درصد سالم بودن آنها بعنوان معیار مورد مقایسه قرار گرفت، ضمناً وضعیت درختان از نظر ظاهری، سن، فاصله کاشت، نوع و میزان مصرف یا عدم مصرف کودهای آلی و شیمیائی، سابقه کلروز، مسائل آبیاری و زهکشی، عمق خاک زراعی و غیره مورد بررسی کامل قرار گرفتند.

۲- نمونه برداری از خاک باغات مورد آزمایش

در هر قطعه از باغهای مورد آزمایش یک پروفیل حفر و نمونه های مختلف خاک تهیه گردید. آزمایشات فیزیکی و شیمیائی که روی این نمونه ها انجام شد شامل: اسیدیته - هدایت الکتریکی - عصاره اشباع - درصد اشباع - مقدار گچ - آهک کل - آهن کل - ازت کل - فسفر و پتاسیم قابل جذب - آنیونها (کربنات - بیکربنات - سولفات و کلر) و کاتیونهای محلول (سدیم - کلسیم - منیزیم) میباشد.

۳- نمونه برداری از آب آبیاری باغهای مورد آزمایش

جمعاً تعداد ۵۱ نمونه آب از چاههای عمیق و نیمه عمیق و آب کانالهای آبرسانی (انشعاب یافته از رودخانه زاینده رود اصفهان) که باغهای مختلف بوسیله آنها آبیاری میشد نمونه برداری گردید، سپس فوراً بطریهای آب نمونه برداری شده به آزمایشگاه منتقل و بلافاصله غلظت یون بیکربنات در آنها تعیین و همچنین آزمایشات دیگری نظیر pH، هدایت الکتریکی و آنیونها (سولفات و کلر) و کاتیونها (سدیم - کلسیم - منیزیم) و محاسبه نسبت جذب سدیم SAR انجام گردید.

ع- نمونه برداری از برگ درختان به مورد آزمایش

بدون شک زردی برگ درختان به در اثر پاره‌ای از مسائل شیمیائی و فعل و انفعالات داخلی خاک بوجود می‌آید ولی تجزیه برگ که مکمل تجزیه خاک و آب می‌باشد مشخص می‌کند که چه مقدار از عناصر لازم وارد برگ شده است و در اغلب موارد قابلیت تحرک، تراکم و کمبود عناصر را روشن می‌سازد، بدین جهت نمونه برداری از برگ درختان به سالم، نیمه کلروز و تمام کلروز بطور مرتب انجام گرفت. پایه درختان زالزالک یابه بوده و زمان نمونه برداری برگ شش هفته بعد از شکوفائی و نمونه از برگهای تازه بالغ شده تهیه گردید و اندازه گیری کلروفیل a - کلروفیل b - کلروفیل کل - ازت - پتاسیم - فسفر - بر - مس - روی - منگنز - آهن - گوگرد - منیزیم - کلسیم و سدیم روی نمونه‌های فوق بعمل آمد.

بحث و نتیجه

الف - بررسی نتایج تجزیه خاک

۱- آهک خاک: باوجودیکه نتایج تجزیه خاک باغهای به درسه منطقه مورد بررسی (برخوار، ماریین و قهاب) میزان آهک کل را از ۲۰ تا بیشتر از ۵۰ درصد نشان می‌دهد ولی رابطه معنی داری از نظر آماری بین افزایش آهک و کاهش کلروفیل بدست نیامده است، زیرا همانطوریکه اشاره شد اگر میزان آهک موجود در خاک بیشتر از یک درصد باشد احتمال ایجاد کلروز در بعضی از گیاهان وجود دارد. البته این تاثیر در ارتباط بانوع آهک، نحوه توزیع آن در خاک و میزان سطح تماس ریشه‌های درخت با آن می‌باشد. آهک خاک در طبقات پروفیلی بشکل ذرات ریز کربنات کلسیم و یا دولومیت وجود داشته که باشکال مختلف تکه‌ای (کانکریشن) - لکه‌ای - رگه‌ای و یا پودری شکل مشاهده می‌گردد که نوع کانکریشن آهک از نوع سخت و با قطرهای متفاوت دیده می‌شود.

بعضی از کارشناسان ایجاد کلروز را در خاکهای آهکی بر اثر میزان آهک فعال میدانند و این میزان بطور متوسط در باغات به مورد بررسی بین ۲۰ تا ۵۰ درصد آهک کل خاک است.

۲- آهن خاک: میزان آهن کل خاک باغهای به مورد آزمایش در سه منطقه مختلف بسته به عمق خاک از ۲/۲ درصد تا حداکثر ۳/۴ درصد متغیر می‌باشد. بنابراین آهن به مقدار کافی در خاک موجود است. آهن خاک بیشتر بصورت اکسیدها و یا کربناتها دیده می‌شود ولی این آهن به شکلی است که برای بسیاری از گیاهان بعد کافی قابل جذب نمی‌باشد. در خاکهای قلیائی و آهکی ترکیبات محلول معدنی آهن بشکل نامحلول در می‌آیند و در $pH > 8.2$ آهن دو ظرفیتی (Fe^{2+}) یا سه ظرفیتی (Fe^{3+}) نمی‌تواند وجود داشته باشد (Hommond, 1971). به همین جهت از کمپلکس‌های مصنوعی (کلیت آهن) که دارای پایداری زیاد هستند جهت رفع کمبود آهن استفاده می‌گردد. این کمپلکس‌ها بسادگی آهن خود را در شرایط نامساعد خاک و آب از دست نمی‌دهند.

۳- تأثیر pH و بیکربنات آب و خاک :

pH اندازه‌گیری شده آنها بین ۷/۱ تا ۸/۳ متغیر بوده و غلظت یون بیکربنات حداقل ۳ و حداکثر ۱۰ میلی اکسی‌والنت برلیتر و هدایت الکتریکی از ۷۰۰ تا ۵۴۰۰ میکروموزبر سانتیمتر متغیر بوده است. مقدار یون کربنات در کلیه آنها کمتر از حداقل اندازه‌گیری بوده و فقط در دو مورد مقدار خیلی کمی را نشان داده است (جدول شماره ۱).

بطور کلی اصلاح محلول و بیکربنات اکثر چاههای عمیق و نیمه عمیق نسبت به آب کانالها بیشتر است pH گل اشباع خاک باغهای به باتوجه به سری خاک ولایه‌های پروفیلی از حداقل ۷/۹ تا حداکثر ۸/۴ و هدایت الکتریکی عصاره اشباع از ۰/۶ تا ۴/۲ میلی موزبر سانتیمتر و غلظت یون بیکربنات در عصاره اشباع خاک از ۱/۵ تا ۴/۴ میلی اکسی‌والنت برلیتر میباشد (جدول شماره ۲).

نتیجه‌ای که از حداقل و حداکثر ارقام pH گل اشباع بدست میاید نشانگر آن است که خاک تا چه درجه‌ای خاصیت قلیائی دارد. علاوه بر قلیائیت خاک زیادی یون بیکربنات در آب آبیاری یکی از عوامل موثر در ایجاد کلروز میباشد. بهر صورت بالا بودن pH و زیادی یونهای کلسیم و بیکربنات آب و خاک در شمار عوامل موثری است که یکجا در بروز کلروز به حساب آورده می‌شود و بیکربنات آب آبیاری به تنهایی بدون توجه به pH خاک و سایر عوامل رابطه مستقیمی نمیتواند باشدت کلروز برقرار کند. به همین دلیل رابطه معنی دار آماری بین تابع کلروفیل کل و بیکربنات pH آب آبیاری و خاک بدست نیامده است. همچنین رابطه مشخص و معنی داری بین تابع (کلروفیل کل برگ) و متغیرها (عناصر اندازه‌گیری شده در خاک) حاصل نگردیده است. ۴- مواد آلی خاک: نتایج تجزیه خاک نشان میدهد که کربن آلی خاک باغات به‌سود آزمایش غالباً کمتر از ۵/۰٪ و بندرت به یک درصد میرسد. افزایش مواد آلی و پوسیده خاک میتواند تا حدودی از بروز کلروز بکاهد زیرا که ترکیبات کلاتی خاک مهمترین عامل برای رسانیدن آهن به گیاه میباشد ولی تشکیل و پایداری کلاتهای طبیعی بستگی به pH خاک و نوع کود نیز دارد. ترکیبات کلاتی خاک از ترشحات ریشه گیاه، پوسیدگی مواد آلی و مواد ناشی از فعالیت میکربها فراهم میگردد که باعث محلولیت آهن و جذب بهتر آن بوسیله گیاه می‌شود. هر گرم مواد آلی خاک قادر است یک میلی اکسی‌والنت آهن را چه بصورت یون فریک یا ئیدروکسیدهای آن بصورت کلات قابل جذب گیاه در آورد (سالارالدینی، ۱۹۷۹). از اینرو خاکهای حاوی مواد آلی کمتر دچار کلروز آهن میشوند.

۵- تهویه خاک و آبیاری

عدم تهویه کافی در خاک (کمبود اکسیژن) یکی دیگر از عوامل تشدید کننده کلروز میباشد. موقعیکه جریان هوا در خاک بخوبی صورت پذیرد اکسیژن کافی نیز در دسترس موجودات زیرزمینی و ریشه نبات قرار داده میشود ولی برعکس کمبود اکسیژن علاوه بر اخلال

در سیستم تنفسی از فعالیت تعدادی از میکروارگانیسمهای هوازی میکاهد، لذا شخم زدن و افزودن مواد آلی و پوسیده به خاک باعث افزایش تهویه و همچنین بهبود نفوذپذیری در خاکهای رسی و سخت میگردد. در خاکهای سبک با وجود تهویه کافی و نفوذپذیری مناسب، مواد غذایی و ترکیبات آهن محلول شسته شده و از دسترس گیاه خارج میگردد. لذا افزایش مواد آلی به خاک از طرفی از شستوی مواد غذایی جلوگیری کرده و به دانه بندی خاک کمک مینماید و از طرف دیگر در نگهداری رطوبت خاک نقش مهمی را ایفا می کند.

عدم مدیریت در مسائل آبیاری باغهایکی از عوامل جنبی تشدید کننده کلروز می باشد. در بعضی از باغها (منطقه قهاب) زیادی رطوبت در خاک سبب خفگی ریشه ها شده و در تعدادی دیگر از باغها آبیاری بدون توجه به عمق نفوذ ریشه ها و مقدار آب مورد نیاز انجام میگردد. لذا لازم است با توجه به بافت خاک و عمق نفوذپذیری ریشه ها زمان آبیاری و مقدار آب مورد نیاز گیاه در ماههای مختلف سال به دقت انجام شود.

ب- بررسی نتایج تجزیه برگ درختان به:

مقدار کلروفیل های a و b هر دو در برگ زرد نسبت به برگ سبز کمتر است ولی نسبت کلروفیل a به b در برگهای سبز تقریباً ثابت و حدود ۲/۳ میباشد در حالیکه این نسبت در برگهای زرد متغیر و بزرگتر از ۲/۳ است (میانگین نسبت آنها در برگهای کلروزه ۲/۷ میباشد). بنابراین کاهش کلروفیل های a و b در برگ زرد به یک نسبت معینی رخ نداده بلکه کلروفیل b کاهش بیشتری نشان میدهد. عده ای عقیده دارند که کلروفیل b از کلروفیل a تشکیل میگردد (Goodwin, 1975)

میانگین ارقام حاصل از نتایج تجزیه برگ درختان به

حالت بیماری	کل p. p. m آهن کل	منگنز بر حسب p. p. m	کلروفیل کل mg/g
تمام کلروز	۱۷۵/۹	۵۷/۹	۰/۱۱
نیمه کلروز	۱۵۴/۸	۶۰/۶	۰/۲۱
سالم	۱۴۰/۸	۶۷/۹	۰/۶۸

بطوریکه از میانگین نتایج تجزیه برگ ملاحظه میگردد میزان آهن کل در برگ سبز (و برخلاف انتظار) کمتر از برگ زرد میباشد، در حالیکه کلروفیل کل عکس این حالت را نشان میدهد. در نتیجه مشخص میگردد که عنصر آهن در برگ کلروزه تجمع پیدا کرده است و به این ترتیب غیر فعال شدن آهن در برگ کلروزه تأیید میگردد. نتیجه اینکه پدیده کلروز هیچ ارتباطی با آهن کل در برگ ندارد و از طرفی ارقام حاصله از نتایج تجزیه برگ در مورد سایر عناصر به غیر از منگنز و فسفر متغیر بوده ولی میزان اغلب عناصر در برگ تمام کلروزه مانند مس، سبزی، کلسیم و پتاسیم نسبت به برگ سالم بیشتر و تا حدی متراکم تر است (جدول شماره ۳)، و از طرف دیگر عدم فعالیت آهن در برگ به عدم تعادل سایر مواد غذایی منجر می شود. چنانچه با مصرف کلیت

مصنوعی آهن بعد از مدت کوتاهی برگ درختان سبز شده و میزان کلروفیل افزایش می یابد ، برعکس آهن کل ، آهن دو ظرفیتی در برگ با پدیده کلروز ارتباط داشته و همیشه میزان آن در گیاهان سالم بیشتر از گیاهان کلروزه می باشد . در حقیقت این همان آهنی است که برای ساخت کلروفیل لازست یعنی قسمتی از آن بصورت Fe^{2+} که در ساخت کلروفیل و ترکیبات آنزیمی شرکت میکند . احتمالاً کمبود آهن به علت فقدان آهن دو ظرفیتی می باشد زیرا آهن دو ظرفیتی باعث سبز شدن و یا بیمار شدن گیاه میگردد . لذا کمبود آهن دو ظرفیتی ساخت کلروفیل را محدود نموده باعث بروز کلروز میشود . از اینرو جهت تشخیص کلروز آهن بایستی آهن دو ظرفیتی اندازه گیری شود (Sharama, 1979). یکی از مسائل مهم دیگر غیر قابل تحرك بودن نسبی آهن در گیاه است. بنظر میرسد که عدم تحرك آن به فاکتورهای نظیر کمبود منگنز و یا ازدیاد فسفرو شدت نور بستگی داشته باشد، و این عدم تحرك بتواند دلیلی بر این پدیده باشد که ابتداء کمبود در برگهای جوان ظاهر میشود و نتایج تجزیه برگ نیز تأیید بر ازدیاد فسفو و تاحدی دال بر کمبود منگنز در برگ به می باشد. میزان منگنز در برگ سالم بیشتر از نیمه کلروز و در برگ نیمه کلروز بیشتر از تمام کلروز می باشد . در مقایسه با مقادیر کلروفیل کل برگ، نتیجه گرفته میشود که با افزایش منگنز در برگ، کلروفیل برگ نیز افزایش می یابد، گاهی علائم کمبود منگنز با شک و تردید مورد بحث قرار میگیرد زیرا که کمبود منگنز همراه با کلروز آهن بسختی قابل تشخیص می باشد .

نتایج تجزیه منگنز ثابت میکند که منگنز در برگ درختان به در آستانه کمبود قرار دارد ولی هنوز به حالت بحرانی که علائم کمبود آن با چشم قابل روئیت باشد نرسیده است . از طرفی با کتریهائی هستند که اصلاح منگنز دو ظرفیتی را به اصلاح منگنز چند ظرفیتی تبدیل کرده و بدینوسیله در خاکهای قلیائی و آهکی علائم کلروز یا زردی روی گیاه ظاهر میشود زیرا که اصلاح منگنز چند ظرفیتی به سهولت مورد استفاده گیاه قرار نمی گیرند. منگنز به نحوی در تشکیل کلروفیل رابطه داشته و کمبود آن باعث کاهش فتوسنتز میگردد، علاوه بر این در اثر کمبود این عنصر یک عارضه عمومی کلروز ایجاد میشود ، در ضمن منگنز در سیستم های آنزیمی نقش کاتالیزور را داشته و اغلب درواکنشهای اکسید و احیاء وارد می گردد.

این عنصر در گیاه ارتباط نزدیکی با آهن داشته و بر روی یکدیگر تاثیرات آنتاگونیسمی ایجاد می نمایند به همین مناسبت نسبت آهن به منگنز در بررسی نتایج تجزیه برگ مورد توجه قرار

گرفته است. نسبت آهن به منگنز $\left(\frac{Fe}{Mn}\right)$ در سه حالت مختلف برگ درختان به ترتیب در

برگهای سالم $2/07$ و در برگهای نیمه کلروز $2/05$ و در برگهای تمام کلروز $3/04$ می باشد. در صورتیکه نسبت آهن به منگنز در برگ به بیشتر از رقم $2/1$ باشد آثار کلروز آهن در برگ درختان مشاهده میشود و هرچه این نسبت بیشتر شود شدت کلروز هم بیشتر میگردد. نسبت آهن به

منگنز در برگهای سالم در این طرح بانیجه بررسیهای Shive (نقل از حسن ابراهیم زاده، ۱۹۷۸) مطابقت دارد. نامبرده نشان داد که نسبت مناسب آهن به منگنز که مانع ظهور کلروز میگردد رقم ۲ تعیین شده است.

بررسیهای آماری روی نتایج تجزیه برگ (جدول شماره ۳) نشان میدهد که نسبت ارقام اولیه، جدول میانگین متغیرها و انحراف معیار آنها، جدول ضرایب (Correlation) و بالاخره روابط Regression خطی بین تابع و متغیرها همبستگی معنی داری وجود دارد. بین تابع (کلروفیل) و متغیرهای فسفر، منگنز و ازت همبستگی معنی داری مشاهده میشود. همبستگی تابع با فسفر و ازت منفی است (با اضافه شدن فسفر و ازت در برگ میزان کلروفیل کاهش می یابد) ولی همبستگی تابع با منگنز مثبت است (با افزایش منگنز مقدار کلروفیل برگ هم افزونی می یابد). رابطه خطی بدست آمده بین تابع و سه متغیر فوق الذکر چنین است:

$$y = 0.794 + 0.06 H_n - 0.19 P - 0.189 N \quad (1)$$

همبستگی بین کلروفیل های a و b با منگنز هریک از نقطه نظر آماری در سطح ۵ درصد معنی دار است.

$$y_1 = 0.53 + 0.05 M_n \quad (2)$$

$$y_2 = 0.36 + 0.02 M_n \quad (3)$$

در این سه معادله y کلروفیل کل و y_1 کلروفیل a و y_2 کلروفیل b میباشد. بطوریکه در این معادلات ملاحظه میگردد جای آهن خالی است در حالیکه آهن فعال (Fe^{2+}) در تشکیل کلروفیل نقش اساسی را داشته و همبستگی با تابع کلروفیل بایستی مثبت و ضریب آن نسبت به سایر ضرایب چشم گیر باشد ولی به علت عدم وجود روش مناسب اندازه گیری آهن فعال در برگ به این رابطه بدست نیامده است و همانطوریکه قبلا اشاره گردید آهن کل پایدیده کلروز و در نتیجه با مقدار کلروفیل در برگ به هیچ ارتباطی ندارد.

سپاسگزاری

از راهنماییهای ارزنده آقای دکتر ابراهیم بهداد دبیر شورای تحقیقات کشاورزی و رئیس آزمایشگاه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی اصفهان و همکاریهای آقای مهندس مصطفی ستار و بقیه همکاران خانم طاهره مهران (کارشناس) و آقایان حسنعلی اسماعیلی، محمود ساعدی و حسین حسن پور تکنیسین های اداره خاك وآب و آزمایشگاه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی اصفهان و همچنین از بخش آمار موسسه خاك وآب برای آماده سازی برنامه های آماری صمیمانه تشکر و قدردانی میگردد.

جدول ۱ - میانگین نتایج آب آبیاری در باغهای به مورد بررسی در اصفهان

Table 1- The mean results of analysis of the irrigation water of the investigated quince orchards in Esfahan

نام متغیر Variable	واحد Unit	۱۷ باغ بدون کلروز 17 Non-chlorosis-orch.		۱۷ باغ بدون کلروز 17 Semi chlorosis-orch.		۱۷ باغ تمام کلروز 17 Full chlorosis-orch.	
		میانگین Mean	SE*T ^(۱)	میانگین Mean	SE*T ^(۱)	میانگین Mean	SE*T ^(۱)
HCO ₃	m.q L	6.73	± 1.055	5.55	± 0.992	6.01	± 0.875
Cl	»	11.95	± 4.336	10.37	± 3.891	9.65	± 2.401
SO ₄	»	6.48	± 3.393	6.04	± 2.870	7.04	± 2.623
جمع آنیون Sum of anions	»	25.10	± 7.377	21.78	± 6.727	23.28	± 5.311
Ca+Mg	»	12.86	± 3.181	12.66	± 3.072	13.32	± 2.492
Na	»	12.49	± 5.491	10.01	± 4.606	9.64	± 3.308
جمع کاتیون Sum of Cations	»	26.52	± 8.243	22.66	± 7.269	23.19	± 5.163
SAR	»	5.18	± 1.624	3.71	± 1.317	3.54	± 1.020
SSP	»	43.83	± 5.578	40.44	± 4.859	38.71	± 4.10
ECx10 ⁶	microhos Cm	2340.17	± 652.271	2104.56	± 584.514	2203.65	± 565.696
PH	—	7.44	± 0.135	7.52	± 0.163	7.41	± 0.166

(1) 95 % حد اعتماد %95 confidence limit

جدول ۲- میانگین نتایج تجزیه خاک اعماق مختلف باغهای به مورد بررسی در اصفهان

Table 2- The mean results of analysis of different soil depth in the investigated quince orchards in Esfahan

نام متغیر Variable	واحد Unit	۱۷ باغ بدون کلروز 17 Non-chlorosis orch		۱۷ باغ نیمه کلروز 17 Semi chlorosis -orch		۱۷ باغ تمام کلروز 17 Full chlorosis -orch	
		میانگین Mean SE*T ^(۱)		میانگین Mean SE*T ^(۱)		میانگین Mean SE*T ^(۱)	
HCO ₃	m.q L	2.85	± 0.582	2.95	± 0.566	2.73	± 0.449
Cl	»	9.29	± 2.528	9.01	± 4.987	9.19	± 2.410
SO ₄	»	7.11	± 3.226	6.48	± 3.653	6.34	± 2.595
جمع آنیون Sum	»						
Anions		18.65	± 5.657	17.23	± 9.379	17.57	± 5.063
Ca+Mg	»	9.19	± 2.847	10.23	± 4.726	9.08	± 2.671
Na	»	9.56	± 3.497	9.26	± 4.253	6.71	± 4.957
جمع کاتیون Sum	»	18.94	± 5.875	17.56	± 8.879	17.09	± 4.266
Cations							
SP	%	44.34	± 4.505	42.41	± 5.334	42.10	± 6.230
ECx10 ³	microhos cm	1.79	± 0.477	1.81	± 0.668	1.63	± 0.398
PH	—	8.18	± 0.146	8.25	± 0.188	8.26	± 0.081
Lime	% CaCo ₃ equivalence	39.83	± 5.584	41.91	± 5.522	42.97	± 5.119
Sand	%	28.80	± 11.678	24.75	± 14.985	30.70	± 17.084
Silt	%	34.33	± 6.480	37.21	± 6.886	30.46	± 9.922
Clay	%	37.75	± 6.431	37.49	± 10.111	37.16	± 9.199

95% Confidence limit حد اعتماد

جدول ۳ - میانگین نتایج تجزیه برگ درختان به باغهای مورد بررسی در اصفهان

Table 3- The mean results of leaf analysis of the investigated quince in Esfahan

نام متغیر Variable	واحد Unit	۱۷ باغ بدون کلروز 17 Non-chlorosis orch.	۱۷ باغ نیمه کلروز 17 Semi chlorosis orch.	۱۷ باغ تمام کلروز 17 Full- chlorosis orch.
		میانگین Mean SE*T ^(۱)	میانگین Mean SE*T ^(۱)	میانگین Mean SE*T ^(۱)
B	ppm	40.34 ± 12.872	33.56 ± 6.157	83.14 ± 22.667
Cu	«	16.52 ± 2.206	15.87 ± 3.118	18.98 ± 3.985
Zn	«	47.82 ± 5.659	56.56 ± 12.502	54.97 ± 7.739
Mn	«	67.89 ± 9.324	60.57 ± 7.739	57.89 ± 5.650
Fe	«	140.84 ± 22.106	154.18 ± 55.995	175.92 ± 38.224
S	‰	0.28 ± 0.065	0.30 ± 0.052	0.35 ± 0.035
Mg	«	0.43 ± 0.042	0.46 ± 0.041	0.50 ± 0.046
Ca	«	1.52 ± 0.207	1.52 ± 0.197	1.61 ± 0.124
Na	«	0.04 ± 0.019	0.04 ± 0.014	0.10 ± 0.109
K	«	2.20 ± 0.256	2.55 ± 0.271	3.24 ± 0.255
P	«	0.19 ± 0.39	0.24 ± 0.034	0.30 ± 0.031
N	«	1.48 ± 0.183	1.93 ± 0.211	1.68 ± 0.228
Chlorophyll a	mg g tissue	0.47 ± 0.091	0.15 ± 0.31	0.08 ± 0.03
Chlorophyll b	mg g tissue	0.21 ± 0.04	0.06 ± 0.015	0.03 ± 0.010

(1) 95% حد اعتماد 95% Confidence Limit